N O R A K S T S

Lieta Nr. 1 42 2744 11
Lietvedības Nr. 1-1723-12/24

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā, 2012. gada 21. decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Jandava,

piedaloties sūdzības iesniedzējas SIA *„/Nosaukums/”* pilnvarotajam pārstāvim *A.A.*,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Dabas aizsardzības pārvaldes pārstāvim *A.Š.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu SIA *„/Nosaukums/”* sūdzībā par Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Dabas aizsardzības pārvaldes 2011.gada 15.septembra lēmuma Nr.D2.2113 atcelšanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2011.gada 14.aprīlī Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Dabas aizsardzības pārvaldes vecākais valsts vides inspektors sastādīja pārbaudes aktu Nr.AP-04-01 (turpmāk arī – Pārbaudes akts), kurā norādīts, ka, 2011.gada 14.aprīlī apsekojot nekustamā īpašuma *„/Nosaukums/”* teritoriju tika konstatēts, ka teritorijā ir uzsākti būvniecības darbi – nostumta un nolīdzināta augsnes virskārta, izstumta neliela kāpas daļa pirms sākotnējā ietekmes uz vidi izvērtējuma procedūras uzsākšanas plānotajai darbībai – lauksaimniecībā izmantojamās zemes lietošanas kategorijas maiņa un tūristu treileru un motormāju stāvvietas izveidošana. Izskatot būvlaukumā uzrādītos dokumentus secināts, ka Engures novada būvvalde ir izsniegusi būvatļauju īslaicīgas lietošanas būves veidošanai. Ir saņemts sertificēta

augu un biotopu eksperta slēdziens par nekustamā īpašuma *„/Nosaukums/”* bioloģisko izpēti. Saņemts Valsts vides dienesta Ventspils reģionālās vides pārvaldes 2011.gada 10.marta lēmums Nr.9.5.-26/23 „Par termiņa pagarināšanu” sākotnējā ietekmes uz vidi izvērtējuma procedūras uzsākšanai SIA *„/Nosaukums/”* plānotajai darbībai – lauksaimniecībā izmantojamās zemes lietošanas kategorijas maiņai un tūristu treileru un motormāju stāvvietas izveidošanai.

Ar Pārbaudes aktu uzsākta administratīvā lietvedība par iespējamo likuma „Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām” 38.[1] panta otrās daļas un likuma „Par ietekmes uz vidi novērtējumu”10.panta, kā arī Ministru kabineta 2002.gada 18.jūnija noteikumu Nr.236 „Ķemeru nacionālā parka individuālie aizsardzības un izmatošanas noteikumi” (turpmāk – Noteikumi Nr.236) 6.7.punkta pārkāpumiem.

[1.1] 2011.gada 18.maijā Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Dabas aizsardzības pārvaldes Pierīgas reģionālās administrācijas vecākais valsts vides inspektors SIA *„/Nosaukums/”* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.VD200527 (turpmāk – Protokols) par to, ka nekustamajā īpašumā *„/Nosaukums/”* uzsākti būvdarbi pirms zemes transformācijas no lauksaimniecībā izmantojamās zemes uz citu zemes lietošanas veidu. Līdz ar to SIA *„/Nosaukums/”* ir pārkāpusi Noteikumu Nr.236. 6.7.punkta prasības. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 81.pantā.

[1.2] Ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Dabas aizsardzības pārvaldes Pierīgas reģionālās administrācijas vecākā valsts vides inspektora 2011.gada 22.jūlija lēmumu Nr.G18/302-11-01 (turpmāk – sākotnējais lēmums) nolemts saukt SIA *„/Nosaukums/”* pie administratīvās atbildības par minēto pārkāpumu, uzliekot naudas sodu Ls 300 apmērā.

[1.3] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, SIA *„/Nosaukums/”* to apstrīdēja Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Dabas aizsardzības pārvaldes (turpmāk arī – Iestāde) ģenerāldirektoram, kas ar 2011.gada 15.septembra lēmumu Nr.D2.2113 atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.

[2] 2011.gada 17.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemta SIA *„/Nosaukums/”* (turpmāk – sūdzības iesniedzēja) sūdzība par Lēmuma atcelšanu.

Sūdzība pamatota ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Sūdzības iesniedzēja norāda, ka tai piederošais zemesgabals ilgstoši netika izmantots. 2011.gadā sūdzības iesniedzējas īpašnieki nolēma izmantot zemesgabalu komerciāliem mērķiem – iznomāt to citam komersantam stāvvietas ierīkošanai. Minētā mērķa sasniegšanai sūdzības iesniedzēja Lapmežciema pagasta būvvaldē saņēmusi būvatļauju. Līdz ar to sūdzības iesniedzējai bija tiesības ierīkot stāvvietu zemesgabalā. Turklāt stāvvietas ierīkošanas darbi izpaudās kā zemesgabala sakopšanas darbi, nožogojuma celtniecība un uz zemesgabala esošās ēkas remonts, bet ne kāpa rakšanas darbu, ne zemesgabala nolīdzināšanas darbus sūdzības iesniedzēja nav veikusi.

[2.2] Lai gan Protokolā kā pārkāpums norādīts, ka būvdarbi pirms zemes

transformācijas no lauksaimniecībā izmantojamās zemes uz citu zemes lietošanas veidu, kā arī, ka pārkāpuma faktu pierāda nostumta un nolīdzināta augsnes virskārta un izstumta neliela kāpas daļa, sūdzības iesniedzēja norāda, ka lietā nav pierādījumu, kas apliecinātu zemesgabala agrāko stāvokli un ļautu konstatēt izmaiņas zemesgabalā.

[2.3] Sūdzības iesniedzēja, atsaucoties uz sākotnējā lēmumā norādīto, ka nostumta kāpa 56 kv.m platībā un nolīdzināta augsnes virskārta 1746 kv.m platībā, norāda, ka nav saprotams, kas un kad ir veicis šādus mērījumus. Iepriekš minētie Protokolā un sākotnējā norādītie argumenti neatbilst patiesībai, jo zemesgabalā nav veikti nolīdzināšana darbi, kā arī kāpa nav tikusi nostumta un joprojām atrodas zemesgabalā. Turklāt kāpas stāvokļa pārbaude netika veikta kopā ar sūdzības iesniedzējas pārstāvjiem.

[2.4] Sūdzība iesniedzēja norāda, ka gan sākotnējā lēmumā, gan Lēmumā norādītais, ka sūdzības iesniedzēja savā paskaidrojumā vaļsirdīgi nožēlo izdarīto, neatbilst patiesībai, jo sūdzības iesniedzēja paskaidrojumu nosūtījusi ierakstītā sūtījumā un paskaidrojumu saturs ir pretējs minētajam apgalvojumam. Sūdzības iesniedzēja nav piedalījusies lietas izskatīšanā un nav izdarījusi administratīvo pārkāpumu. Līdz ar to sūdzības iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības, balstoties uz melīgiem un safabricētiem lietas apstākļiem.

[3] Iestādi pārstāvošā iestāde Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Dabas aizsardzības pārvalde tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma uz Lēmumā un turpmāk minēto argumentu pamata.

[3.1] Papildus Iestāde paskaidro, ka sūdzības iesniedzēja ar ekspertes *I.R.* 2011.gada 1.aprīļa slēdzienu tika informēta par teritorijā sastopamajām sugām un biotopiem. turklāt Iestāde sūdzības iesniedzēju par dažādiem ierobežojumiem saimnieciskās darbības veikšanā informējusi jau iepriekš, ko apliecina Iestādes, Valsts vides dienesta Ventspils reģionālās vides pārvaldes un sūdzības iesniedzējas sarakste.

[3.2] Sūdzības iesniedzēja piedalījās administratīvā pārkāpuma lietas apstākļu noskaidrošanā, sūdzības iesniedzējai tika dota iespēja iepazīties ar lietas materiāliem un piedalīties lēmumu pieņemšanā, turklāt zemesgabals *„/Nosaukums/”* 2011.gada 14.aprīļa pārbaudes laikā tika apsekots sūdzības iesniedzējas darbinieku klātbūtnē.

[4] Sūdzības iesniedzējas pārstāvis tiesas sēdē uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu uz sūdzībā norādīto argumentu pamata.

[5] Iestāde tiesas sēdē neatzina prasījumu uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus atzīst, ka sūdzība ir noraidāma.

[7] Tiesa atbilstoši LAPK 289.[13] panta trešajai daļai pievienojas iestādes Lēmumā ietvertajam pamatojumam un uzskata to par pareizu un pietiekamu.

Papildus uz sūdzības iesniedzēja argumentiem tiesa norāda, ka papildus lietas materiālos esošajiem ekspertu atzinumiem augsnes virskārtas nolīdzināšanas faktu apliecina lietā esošās fotofiksācijas, no kurām ir secināms, ka smilts no tālāk esošā smilšu uzbēruma ir mākslīgi uzbērta uz augsnes virskārtas un nolīdzināta. Tiesas ieskatā fotofiksācijas apliecina, ka ir veikts uzbērums uz augsnes virskārtu jeb ir nolīdzināta augsnes virskārta pirms sākotnējā ietekmes uz vidi izvērtējuma procedūras uzsākšanas izvērtējuma plānotajai darbībai.

Saskaņā ar lietas materiālos esošo 2011.gada 1.aprīļa ekspertes *I.R.* atzinumu un pielikumā esošo grafisko attēlu apsekotajā teritorijā atrodas priežu sausieņu meži un pelēkās kāpas ar zemu lakstaugu veģetāciju. (...) Lakstaugu stāvs te skrajš, ir laukumi ar biotopam neraksturīgām sugām (parasto smilgu, parasto smaržzāli, parasto biškrēsliņu, ložņu vārpatu, paraso vībotni). Sūnu stāvā dominē sausienes ežlape, retāk – noras vijzobe. Ķērpju maz – dažus kvadrātcentimetrus lielu laukumu veido Cladina un Cetraria ģints ķērpji. (...) Visas projektētās apbūves un stāvvietu teritorijā ir augsta antropogēnās darbības ietekme – iebrauktas ceļu vietas, takas, izrakņāta smilts, sadzīves atkritumi, sastopami daži dārzbēgļu sugu eksemplāri *(lietas 29.lapa)*.

Līdz ar to ir secināms, ka pamatā pirms nolīdzināšanas darbiem augsnes virskārta ir bijusi klāta ar augiem, savukārt lietā esošajās fotofiksācijas apliecina mākslīgi vienlīdzeni uzbērtu smilti uz augsnes virskārtas un ir secināms, ka fotofiksācijās esošie smilšu laukumi nav izveidojušies dabiski. Līdz ar to tiesas ieskatā sūdzības iesniedzējas norāde, ka tika veikti tikai teritorijas sakopšanas darbi, nenolīdzinot augsnes virskārtu, ir nepamatota.

Attiecībā uz kāpas norakšanas faktu tiesa secina, ka lietā esošajā fotofiksācijā ir redzama iedobe kāpas zonā *(lietas 48.lapa)*. 2011.gada 14.aprīļa pārbaudes aktā ir fiksēts nelielas daļas kāpas norakšanas fakts, kā arī minētais fakts ir apliecināts arī sākotnējā lēmumā, norādot, ka ir nostumta kāpa 56 m^2 platībā *(lietas 67.lapa)*.

Saskaņā ar LAPK 243.panta ceturto daļu, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Attiecīgi par pierādījumu lietā ir uzskatāmas pārbaudes aktā un sākotnējā lēmumā fiksētās ziņas un tiesai nav pamata apšaubīt amatpersonu konstatētos faktus. Tiesas ieskatā vēl jo vairāk kā ticamu kāpas daļas norakšanu pierāda fakts, ka ir veikts smilts uzbērums uz augsnes virskārtas, kur iespējams smilts šim mērķim tika iegūta no minētās kāpas nelielas daļas norakšanas.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzējas argumentu, ka kāpa atrodas agrākajā vietā kā tūristu piesaistes objekts, tiesa norāda, ka netiek apstrīdēts fakts, ka kāpa kopumā atrodas agrākajā vietā, bet ir norakta salīdzinoši neliela daļa, kas arī ir uzskatāms par dabas aizsardzības

prasību pārkāpumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu un 289.[18] pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Dabas aizsardzības pārvaldes 2011.gada 15.septembra lēmumu Nr.D2.2113, bet SIA *„/Nosaukums/"* sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā**.**

Tiesnese (paraksts) K.Jandava

N O R A K S T S P A R E I Z S
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ K.Jandava
Rīgā, 2012.gada 21.decembrī.